

27 Ιουνίου 2015

Τραγούδια... ταξιδιάρικα

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Ο Ιούνιος

είχε φτάσει πια στο τέλος του κι επιτέλους η πολυπόθητη στιγμή είχε φτάσει. Ο Γιώργος, ο μεγαλύτερος αδερφός του ο Φίλιππος, ο μπαμπάς κι η μαμά θα επιβιβάζονταν στο πλοίο για την Κρήτη. Το δροσερό αεράκι του λιμανιού φυσούσε τα πρόσωπά τους και τους έκανε να ξεχάσουν για λίγο την αφόρητη ζέστη της Αθήνας.

Ανέβηκαν στο πλοίο. Κάτω στο λιμάνι κόσμος πολύς. Άλλοι χαιρετούσαν τον κόσμο που έφευγε, άλλοι έδιναν οδηγίες στους οδηγούς κι άλλοι χάζευαν απλά τη θάλασσα. Το καράβι μετά από λίγο σφύριξε, βγήκε από το λιμάνι κι άρχισε να

Τα δυο αδέρφια κατευθύνθηκαν προς την πλώρη

και κάθισαν εκεί για λίγο να αγναντέψουν το πέλαγος και να κάνουν χάζι τους

γλάρους που ακολουθούσαν το καράβι.

- Πολύ μ' αρέσει η θάλασσα, είπε ο Γιώργος. Μακάρι να είχαμε συνέχεια διακοπές και να ταξιδεύαμε όλη την ώρα.

- Γενικά οι Έλληνες σαν λαός είμαστε πολύ... ταξιδιάρηδες! Και σίγουρα μας αρέσει η θάλασσα, η εξερεύνηση και οι περιπέτειες, άρχισε να φιλοσοφεί ο Φίλιππος. Πάρε για παράδειγμα τις περιπέτειες του *Οδυσσέα*. Ο Όμηρος, παίρνοντας πιθανότατα έμπνευση από τις περιπέτειες των «θαλασσόλυκων» εκείνη της εποχής, μας έδωσε ίσως την πιο παλιά και πλούσια περιγραφή θαλασσινών περιπετειών.

- Και οι περιπέτειες του *Σεβάχ του θαλασσινού* είναι πολύ όμορφες, ανταπάντησε ο μικρός.

- Δεν έχεις άδικο. Μάλιστα ένα τραγούδι έχει τον τίτλο «*Σεβάχ ο θαλασσινός*». Οι στίχοι του μιλάνε για παλιές ναυτικές περιπέτειες, για πειρατές και Σαρακηνούς. Και ενώ περνάει δύσκολες στιγμές ο ήρωας του τραγουδιού, παρ' όλα αυτά λέει στο ρεφρέν ότι αγαπάει πολύ τη θάλασσα, είπε ο Φίλιππος με τα μάτια πάντα καρφωμένα στην απεραντοσύνη του γαλάζιου.

%_sevax_%

- Τι κάνετε εσείς εδώ; τους διέκοψε η μαμά. Τι λέτε; Δεν πεινάσατε ακόμα;

- Λέμε για τη θάλασσα και πόσο ωραία θα ήταν να πηγαίναμε συνέχεια σε καινούρια μέρη.

- «*Να μας πάρεις μακριά, να μας πας στα πέρα μέρη. Φύσα θάλασσα πλατιά, φύσα αγέρι, φύσα αγέρι*», άρχισε να σιγοτραγουδάει η μαμά.

%_thalassa_platia%

- Πάλι τη «*Θαλασσογραφία*» τραγουδάει η μητέρα σας; κατέφθασε χαρούμενος κι

ο μπαμπάς. Κι εμένα μ' αρέσει πολύ αυτό το τραγούδι, αλλά καλύτερα να μην αρχίσω να το τραγουδάω, γιατί θα σπάσουν τα τζάμια του πλοίου με τη φαλτσαδούρα μου!

- Ναι μπαμπά, άσ' το καλύτερα! είπαν γελώντας τα δύο αδέρφια κι ο Φίλιππος συμπλήρωσε: «Λέγαμε για το πόσο ταξιδιάρηδες είμαστε οι Έλληνες σαν λαός και πόσο η θάλασσα και οι περιπέτειες έχουν εμπνεύσει πολλούς Έλληνες συνθέτες και τραγουδιστές».

- Έτσι είναι, σοβάρησε ο μπαμπάς. Αλλά μετά από τις περιπέτειες και τα ταξίδια αρχίζεις να νοσταλγείς τον τόπο σου. Έχουν γραφτεί και θαλασσινά τραγούδια για την επιστροφή στην πατρίδα, όπως είναι το «Γεια σου χαρά σου Βενετιά», που το τραγούδησε πρώτος ο Νίκος Ξυλούρης. Οι στίχοι μιλάνε για τη νοσταλγία του ήρωα για την πατρίδα του, την Κρήτη, και την επιθυμία του να αντικρίσει όσο το δυνατόν συντομότερα τους δικούς του.

- «Φύσα αεράκι, φύσα με, μην χαμηλώνεις ίσαμε, να δω στην Κρήτη μια κορφή, που 'χω μανούλα κι αδερφή», άρχισε ξανά η μαμά το τραγούδι.

— Τώρα όμως είναι η ώρα του φαγητού, είπε ο

μπαμπάς. Οπότε ας πάμε στο εστιατόριο του πλοίου να τσιμπήσουμε τίποτα και μετά, αν θέλετε, μπορούμε να ξανάρθουμε εδώ να συνεχίσουμε... το τραγούδι!

Έτσι ο Γιώργος, ο Φίλιππος, ο μπαμπάς κι η μαμά κατευθύνθηκαν στο εσωτερικό του πλοίου. Εξάλλου το ταξίδι για Κρήτη θα κρατούσε πολλές ώρες ακόμα. Θα συνέχιζαν αργότερα την ονειροπόληση και το χάζι του απέραντου γαλάζιου πελάγους.

Αλέξανδρος Σαββόπουλος